

navnlig et, som han anfaa for at have — jeg tror, at han brugte dette Udtryk — faaet saadanne Grundstod, at han ikke ventede, at det fremdeles vilde blive fastholdt fra Flertallets Side. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) hentydede vistnok til det Samme, og jeg antager, at der derved er sigtet til de flydende Forter. Jeg tror paa Flertallets Begne at kunne udtale, at Lilliden til Forsvaret ved flydende Forter saa langt fra er svækket, at den tværtimod under de Forhandlinger, der have fundet Sted, siden vi sidst vare samlede, er bleven fuldstændig bestyrket, idet den Sag, som vi dengang forhandlede, først nu senere er bleven fuldstændig belyst og det fra begge Sider, og det altid kræves til at faae en fuldstændig Opfattelse af en Sag, at den belyses fra begge Sider, baade fra deres Side, som forsvare den, og fra deres, som angribe den. Jeg siger dette saa meget hellere, som det vilde være en egen Sag at lade sin Lillid til et Forsvarsmiddel falde i det Dieblit, da dets tidligere Modstandere i Principet have vedkjendt sig et saadant Forsvarsmiddels Anvendelighed. (En Stemme: Ikke mere end tidligere). Et æret Medlem her bagefter siger, at det ikke er vedkjendt mere end tidligere; men der er dog den Forskiel mellem før og nu, at, medens Mindretallet i sin tidligere Betænkning vel udtalte sig anerkjendende om dette Forslag, saa er det nu naaet til at fremstille et positivt Forslag i saa Henseende, som det altsaa nu vil vedkjende sig og være med til at gjenneføre. Den høitærede Conseilspræsident udelede længere ved Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Forvandling til en aaben By, og han mente, og vistnok med fuld Ret, at man skulde gjøre sig Rede for, hvilket Omfang dette Spørgsmaal vilde faae. Det er netop dette, Flertallet vil; vi skulle gjøre os Rede for dette Spørgsmaals Omfang, dets Betydning og Maaden, hvorpaa det skulde kunne gjenneføres; men saalange man ikke har gjort sig Rede derfor, er det, at man er villig til at foretage Noget, som foregriber det Resultat, som senere Overveielser maatte føre til. Det er muligt, at den høitærede Conseilspræsident er paa det Rene med sine Overveielser og er klar over dette Spørgsmaal, og det tror jeg naturligvis, at han er, efter den bestemte Maade, hvorpaa han har udtalt sig; men han maa indrømme os Andre, at vi ikke have opnaaet den samme Klarhed derved, som han har, netop fordi det er et Spørgsmaal, der ikke nogenfunde, saavidt jeg veed, har faaet nogen virkelig indværgende Undersøgelse. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Senfen) mente, at denne Undersøgelse rettelig burde finde Sted i en Kommission, og det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) antydede noget Lignende. Den høitærede Conseilspræsident har allerede udtalt sig forholdsvis imod en saadan Tanke, og jeg maa ogsaa oprigtig tilstaa, at under visse Forudsætninger har

en Kommissions Arbejder ofte virket hæmmende paa en Sag i Stedet for fremmende. Men hvoraf kommer dette? Det kommer af, at Resultatet af disse Kommissions Arbejde for en stor Del forud er bestemt ved deres Sammensætning, og saalange dette er Tilfældet, saalange vedkommende Kommission altsaa maa antages at arbejde paa et i Grunden forud indtaget Standpunkt, vil det Samme komme frem, at man overhovedet har mistet Lilliden til Kommissionsarbejder. Jeg vil kun i det Tilfælde kunne tilraade ogsaa denne Sags Behandling i en Kommission, naar man kunde have fuldstændig Fortrøstning til, fuld Garanti for, at Sagen ikke blev behandlet i en Kommission, der er betagen af Fordomme i den ene eller den anden Retning. Man vil maasse dertil svare, at det staar i vor Magt at nedsette en parlamentarisk Kommission til at undersøge Sagen; men jeg skal villig erkjende, at dette er en Opgave, der paa ingen Maade vil kunne ligge for en parlamentarisk Kommission. Folkethinget er ikke i Besiddelse af de fornødne Kræfter til virkelig indværgende at kunne føre dette Spørgsmaal igjennem. I sit Forsvar for et fra Spidsen befaaet Kjøbenhavn beraabte den ærede Conseilspræsident sig paa Erfaringerne fra 1807; men det forekommer mig, at dette Exempel er overmaade ubeldig valgt, thi i 1807 havde vi et fra Spidsen paa tidsvarende Maade befaaet Kjøbenhavn. Vi havde endvidere et fra Landsiden befaaet Kjøbenhavn; om Hovedstaden end ikke var ganske tidsvarende befaaet, var den dog til en vis Grad befaaet. Altsaa trods Søbefæstning, trods Landbefæstning ifste dog efter en overmaade svag Modstand det, man vilde forhindre, nemlig at Tjenden ødelagde en Del af Kjøbenhavn og tog Flaaden. Det forekommer mig derfor, at et Argument, hentet fra 1807, kun kunde tjene til at støtte den Betragtning, at en Anskaffelse af hvoilketomhelst Forsvarsmateriel er farlig, fordi det lokker en Tjende hertil, og det forekommer mig ogsaa, at den høitærede Conseilspræsident paa en Maade, der ikke lød glædelig for mine Øren, var paa Veien til at erkjende noget Saadant. — Den høitærede Conseilspræsident fremkom med et andet Ord, som det forøvrigt glæder mig, at han i Dag har havt Leilighed til ikke uvæsentlig at modificere. Den høitærede Conseilspræsident sagde, tror jeg, udtrykkelig saaledes, at Sylland i en kommende Krig ikke kunde forsvares. Denne Sætning, udtalt i den Almindelighed, hvori Conseilspræsidenten i Gaar dristede sig til at udtale den, forekommer mig, navnlig naar den kommer fra hans Mund, at være ikke lidet farlig. Jeg siger dette saa meget hellere, som jeg hører til dem, der erkjende Nødvendigheden af vort Forsvars Koncentration under de sandsynligste Eventualiteter. Under den Forudsætning, at vi staa lige over for en Tjende, der er os overlegen saa vel paa Søen som paa Landet, kan det kun være os om at gjøre at